

om foreningen ikke eksisterede. Forslaget er i overensstemmelse med den praksis, der har udviklet sig, ud fra en opfattelse af, at foreningen ikke havde selvstændig skattemæssig eksistens.

I og med at foreningen tillægges selvstændig skattemæssig eksistens, kan denne praksis ikke opretholdes uden at den sikres udtrykkelig lovhjemmel. Efter ligningslovens § 33 og dobbeltbeskatningsoverenskomsterne, som regulerer adgangen til lempelse for udenlandske skatter, er det kun den såkaldte juridiske dobbeltbeskatning, der kan lempes. D.v.s. at lempelse forudsætter, at samme person pålignes skat af samme indkomst både her og i udlandet. Når foreningen tillægges selvstændig skattemæssig eksistens, vil den skat, som foreningen pålignes i udlandet vedrøre en anden end medlemmet, og medlemmet kan derfor ikke bruge de normale danske lempelsesregler.

Stigning og fald i værdien af selve medlemskabet af den kontoførende forening er uden betydning for medlemmets skattepligtige indkomst. Den udenlandske udbytteskat nedsætter godt nok værdien af medlemskabet, men påvirker alligevel ikke den skattepligtige indkomst. Som følge heraf og som følge af, at der ofte kun er få medlemmer i den enkelte forening, foreslås det at lovfæste en adgang for medlemmerne til at få lempelse for foreningens skat i udlandet. Lempelsesadgangen følger de almindelige regler på dette område.

Rent praktisk vil der ske det samme som hidtil, nemlig at investeringsforeningen forsyner medlemmerne med tilstrækkelig med oplysninger om den udenlandske indkomst (størrelse, art og fra hvilket land, det hidrører, o.s.v.) til, at medlemmet kan udfylde sin selvangivelse med udenlandsk indkomst korrekt.

#### *Til § 10*

Det foreslås, at der ikke i selve investeringsforeningens regnskaber over skattepligtigt afkast må forekomme fremførsel af realiserede eller ikke realiserede underskud og tab. Fremførsel sker heller ikke ved opgørelsen af de enkelte indskuds bidrag til medlemmets skattepligtige indkomst. Fremførsel sker i stedet hos medlemmet. Medlemmet må selv vælge om det foretrækker først at udnytte underskuddet i indkomst fra foreningen eller først vil udnytte underskuddet i øvrig indkomst. Et tidligere års underskud, hvad enten det stammer fra foreningen eller ej, skal altid være brugt op, inden underskuddet fremføres til det følgende år. Det følger af de almindelige regler, der gælder for underskud. Selvom foreningen ikke må fremføre skatte-

mæssige underskud i sine regnskaber, er der ikke underskud der går tabt.

Forslaget svarer til gældende praksis, idet der dog hidtil har manglet udtrykkelige regler, der regulerer forholdet.

#### *Til § 11*

§ 11 vedrører fordeling af fortjenester, når realisationsprincippet gælder.

Til stk. 1

Forslaget er en gentagelse af den hidtil gældende praksis, der er indfortolket i § 2 i lov om beskatning af medlemmer af investeringsforeninger.

Forslaget vedrører fordeling af foreningens realiserede fortjenester og tab mellem indskuddene, når indskyderne beskattes af fortjenester og tab efter realisationsprincippet.

Forslaget går ud på, at de realiserede fortjenester fordeles efter det samme forhold som de urealiserede fortjenester på de enkelte indskud.

Heri ligger, at den samlede realiserede fortjeneste, der stammer fra foreningens salg af aktiver fra en aktivgruppe, fordeles mellem de forskellige indskud efter forholdet mellem de realiserede fortjenester fra aktivgruppen på hvert indskud. Det svarer helt til den praksis, som investeringsforeningerne hidtil har benyttet. Ved en aktivgruppe forstås de aktiver, der indgår i foreningens opgørelse af fortjeneste med en fælles gennemsnitlig anskaffelsessum, f.eks. aktier i samme selskab.

Ved hvert salg opgøres altså ikke bare foreningens realiserede fortjenester, men også indskuddenes urealiserede fortjenester. De urealiserede fortjenester svarer til de fortjenester, som den, der har foretaget indskuddet, beskattes af efter § 7, når lagerprincippet anvendes.

Man kan forestille sig en investeringsforening med 3 medlemmer, A, B og C, hvor den realiserede fortjeneste på en aktivgruppe udgør 35, fordelt med 5 til A, 10 til B og 20 til C. Forslaget betyder, at hvis aktivgruppen sælges, fordeles den nu realiserede fortjeneste på 35 med 5 til A, 10 til B og 20 til C.

På samme måde som de realiserede fortjenester fordeles efter de urealiserede fortjenester, fordeles de realiserede tab efter de urealiserede tab.

Begrundelsen for forslaget skal findes i følgende forhold:

I bred almindelighed gælder, at når et aktiv afhændes, er den fortjeneste, der følger af realisationsprincippet, og den endelige fortjeneste, der følger af lagerprincippet, samme beløb. Forskellen mellem de to